

- prohlásil neplatnost všech účinků tohoto prohlášení,
- rozhodl ve zrychleném řízení,
- nařídil okamžité přerušování provádění dohody.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že dohoda porušuje podstatné formální a hmotněprávní náležitosti a je stížena vadou spočívající v zneužití pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z relevantních a podložených zpráv Amnesty International, které dosvědčují výše uvedená porušení, jakož i humanitární krizi plynoucí z dohody.
 - Uplatnění dohody, již žalobce považuje za skutečnou mezinárodní smlouvu, mělo za následek systematické neuplatňování azylového režimu a přímé porušení Ženevské úmluvy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z informativní poznámky evropských poslanců Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice.
 - Dohoda představuje „závažné a soustavné porušování“ unijních hodnot.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva.
 - V žalobě je dále poukazováno na mezinárodně uznávaný argument, že Turecko není „bezpečná země“ vzhledem k používání mučení a četným odsouzením za porušování lidských práv.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze SFEU.
 - V žalobě je poukazováno na skutečnost, že prohlášení, jež je jako takové nepatřičně označeno, obsahuje zjevné porušení páté části Hlavy V Smlouvy o FEU, týkající se mezinárodních smluv.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z Listiny základních práv Evropské unie.
 - Dohoda porušuje též mezinárodní lidská práva, včetně ustanovení Listiny základních práv EU, ať již jde o lidskou důstojnost nebo o výslovně zakázané „kolektivní navrácení“. Konkrétně je v žalobě zdůrazněno nevědomě porušování nebo vědomě neuplatňování výslovně zmíněných směrnic týkajících se patřičné reakce Unie na „masivní příliv“ osob na jejích hranicích, zejména jde-li o zranitelné osoby, jakož i směrnic upravujících řízení o přiznání mezinárodní ochrany a práva na azyl.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z dokumentů profesních a jiných uznávaných organizací.
 - V žalobě se dále uvádí, že Evropská unie touto dohodou vyvolala v Řecku i v Turecku obrovskou koncentraci osob, které přežívají v zoufalých podmínkách a bez jakýchkoli práv, nebyly-li již obětmi špatného zacházení ze strany pořádkových sil.
 - Konečně, žaloba se opírá o zjištění, že Evropská unie čelící takovému katastrofické lidské a společenské realitě zjevně porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z unijního a mezinárodního práva.

Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Švédsko v. Komise

(Věc T-837/16)

(2017/C 038/50)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobce: Švédské království (zástupci: A. Falk a F. Bergius, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

- zrušit prováděcí rozhodnutí Komise C(2016) 5644 ze dne 7. září 2016, kterým se uděluje povolení k používání sulfochromanu olovnatého, žluť a chroman-molybdenan-síranu olovnatého, červeň podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (dále jen „napadené rozhodnutí“) a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise překročila své prováděcí pravomoci podle čl. 291 odst. 2 SFEU a nařízení (ES) č. 1907/2006.
 - Komise překročila své prováděcí pravomoci tím, že porušila článek 55 a čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 a udělila požadované povolení, aniž byly splněny podmínky, které v tomto ohledu stanoví nařízení, a v rozporu s cílem tohoto nařízení.
 - Komise porušila čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 tím, že udělila povolení, ale sama neposoudila podmínky tohoto udělení v souladu se zmíněným ustanovením a dostatečným způsobem neprozkoumala, zda jsou splněny podmínky udělení povolení podle zmíněného ustanovení.
 - Komise porušila i článek 55 nařízení č. 1907/2006 tím, že udělila povolení v rozporu s cílem systému povolení, který spočívá mimo jiné v zajištění řádně fungujícího vnitřního trhu a postupném nahrazování látek vzbuzujících mimořádné obavy vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávné aplikace práva.
 - Stejně skutkové okolnosti, jaké jsou zmíněny v souvislosti s prvním žalobním důvodem, jsou uvedeny i v souvislosti s tímto žalobním důvodem. Porušení článku 55 a čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 ze strany Komise, které je popsáno výše, vedlo k tomu, že Komise se v napadeném rozhodnutí dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávné aplikace práva.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nezohlednila zásadu předběžné opatrnosti a porušila povinnost uvést odůvodnění.
 - Komise nezohlednila zásadu předběžné opatrnosti tím, že udělila povolení, ale sama neposoudila podmínky podle čl. 60 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 a dostatečným způsobem neprozkoumala, zda jsou splněny podmínky udělení povolení podle tohoto ustanovení.
 - Komise v každém případě porušila povinnost uvést odůvodnění, která vyplývá z článku 296 SFEU, článku 130 nařízení č. 1907/2006 a zásady řádné správy, jelikož z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jak Komise posoudila, zda jsou splněny podmínky udělení povolení podle čl. 60 odst. 4 nařízení.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2016 – BP v. FRA

(Věc T-838/16)

(2017/C 038/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BP (Viedeň, Rakousko) (zástupce: E. Lazar, advokát)